АКАДЕМИЯ ЗА МУЗИКАЛНО, ТАНЦОВО И ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО „ПРОФ. АСЕН ДИАМАНДИЕВ“ – ПЛОВДИВ

ФАКУЛТЕТ “МУЗИКАЛЕН ФОЛКЛОР И ХОРЕОГРАФИЯ”

КАТЕДРА “Музикален фолклор“

УЧЕБНА ПРОГРАМА
по дисциплината
ИСТОРИЯ НА НАРОДНОТО ИЗПЪЛНИТЕЛСКО ИЗКУСТВО

Образователно-квалификационна степен: Бакалавър
Специалност: Изпълнителско изкуство - фолклор
Форма на обучение: редовно

ИЗГОТВИЛ:.....
(доц. д-р Зоя Микова)

АНОТАЦИЯ

Дисциплината „История на народното изпълнителско изкуство” се въвежда за първи път в България в АМТИИ – Пловдив и се преподава от 1973 година. Като всяка историческа дисциплина тя се развива и допълва с новите изследвания в тази област.

Дисциплината има за цел да запознае студентите с основните етапи в развитието на фолклорно-изпълнителското изкуство в България и да допринесе за изграждането на любов и уважение към безименните и към известните творци и изпълнители допринесли да се запази и утвърди до наши дни голямото ни културно богатство – музикалният фолклор.

Преподаването е ориентирано към поднасяне на материала в лекционна форма, подкрепена с много илюстративен материал и музикални примери от различните музикано-фолклорни региони, изпълнения на изявени певци и инструменталисти, оркестри, последвано от съответните семинарни занятия.

Освен стандартните словесни (лекции) и практически (упражнения, работа с учебна литература) методи на обучение, предвид спецификата на дисциплината особено подходящи

при преподаване на материята са интерактивните методи „Неформална дискусия“, „Обсъждане на реален проблем“, „Въпроси и отговори“, „Дебати“, „Казуси и решаване на проблеми“, „Симулация“ и др.

ПРОГРАМА НА КОНТРОЛНИТЕ ПРОВЕРКИ

Студентите се оценяват интензивно през целия курс на обучение. Оценяването протича под формата на две текущи контролни проверки. Текущият контрол се осъществява чрез тестове или контролни задания за проверка на знанията. Оценява се активното участие на студентите в аудиторните занимания – лекции и упражнения, както и включването им в практически общоакадемични активности. Заключителната оценка се формира въз основа на резултатите от активността, ангажираността, текущите контролни оценки и самостоятелната работа на студентите. По време на проверката, студентите представят разработка или презентация по предварително зададена тема, преминават слухов тест в разпознаване на изпълнения от различни музикални стилове и изпълнители.

КРИТЕРИИ ЗА ОЦЕНЯВАНЕ

Оценка „отличен“: Студентът владее терминологията и фактологията на учебната дисциплина; с разбиране обосновава комуникативните измерения на фолклорната музика и реализира пренос на знания в този процес; демонстрира дълбочина и осмисленост на музикалнофолклорните явления и процеси и способност логически, системно, в пълнота и без фактологически грешки да ги представи в писмен текст. Умее да изразява и аргументира лично мнение, въз основа на достатъчно задълбочено познаване на различни гледни точки, представени в специализираната литература.

Оценка „много добър“: Студентът владее терминологията на учебната дисциплина и с разбиране, въз основа на относително добро познаване на съществени части от теорията, обосновава явления от сферата на комуникативните измерения на фолклорната музика. В отделни случаи реализира пренос на знания. Допуска фактологични грешки. Изложението не се отличава с пълнота.

Оценка „добър“: Студентът владее терминологията на учебната дисциплина. Възпроизвежда основни части от съдържанието, но не е в състояние да открои и представи с разбиране връзки и зависимости между музикалнофолклорни явления и комуникативни процеси. Липсват интерпретация и обосноваване; студентът не демонстрира осмисленост на учебното съдържание. Изложението е непълно, допуснати са фактологични грешки, не е демонстрирано умение за открояване на съществените, за логическо и системно изложение на знанията.

Оценка „среден“: Студентът демонстрира фрагментарност на знанията, а също терминологични и фактологични неточности. Липсва разбиране. Налице е възпроизвеждане на части от учебното съдържание.

Оценка „слаб“: Студентът не владее терминологията и фактологията. Не е в състояние да изложи писмено логически и системно основни положения по темата. Има съществени празноти, грешки и неточности при дефинирането на основните понятия, както и в опита да се представят теоретични положения.